

κ.* Ἐγκρίθησαν ὑπὸ τῶν κκ. Προσαλέντου καὶ Λάντα, ἐξυλογραφήθησαν δὲ καὶ ἐτυπώθησαν ἐν Παρίσις. Ἡ ὅλη δαπάνη υπερβαίνει τὰ 1,000 φράγκα.

Αἱ συνδρομαὶ διευθύνονται ἀπ' εὐθείας εἰς Ἀθήνας «Πρὸς τὴν διευθύνσιν τῆς Ἑστίας», ἀποστέλλονται δὲ δι' ἐπιταγῶν, τραπεζ. γραμματίων τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς, ἑλλην. γραμματισθῶν, χρυσοῦ, τραπεζ. γραμματίων τῆς Γαλλ. Τραπεζῆς ἢ γαλλικῶν γραμματισθῶν. Γραμμάτια τῆς Ἰο- νικῆς Τραπεζῆς καὶ Ρωμανικὰ χαρτὸν εἰσὶν ἀπαράδεκτα.

ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ

Τ Α

Πώς δυνάμεθα νὰ εὐρίσκωμεν ἀριθμὸν ὃν διανοήθῃ ἄλλος τις;

Διάφοροι τρόποι ὑπάρχουσι πρὸς τοῦτο, ὧν τινες ἐκτὶ:

Πρῶτος τρόπος. — Προτείνωμεν εἰς πρόσωπόν τι νὰ διανοήθῃ ἓνα αἰονόητοτα ἀριθμὸν. Ἐκ τοῦ ἀριθμοῦ τούτου ζητοῦμεν νὰ ἀφαιρήσῃ 1, τὸν δὲ ὑπολειπόμενον νὰ διπλασιάσῃ καὶ ἐκ τοῦ διπλασιασθέντος νὰ ἀφαιρήσῃ πάλιν 1· εἰς τὸν ὑπολειπθέντα ἀριθμὸν νὰ προσθήσῃ τὸν ἀριθμὸν ἀπ' ἀρχῆς διανοήθη, μεθ' ὃ νὰ μᾶς εἴπῃ τὸ ὅλον ἀριθμὸν τῶν προστεθέντων. Ἐάν τώρα εἰς τοῦτο προσθέσωμεν ἀκόμη 3 καὶ λάβωμεν τὸ τρίτον τοῦ τελευταίου ἀθροίσματος, ἔχομεν ἀκανθάρτως τὸν κατὰ νοὺν ληφθέντα ἀριθμὸν.

Παράδειγμα. — Ὑποθέσωμεν ὅτι ὁ κατὰ νοὺν ληφθεὶς ἀριθμὸς εἶναι 20. Ἀφαιρουμένου ἑξ αὐτοῦ 1 μένει 19, ὅπερ διπλασιαζόμενον γίνεται 38· ἀφαιρουμένου καὶ ἐκ τούτου 1 μένει 37, εἰς τὸ ὅποιον, προστεθέντος τοῦ κατὰ νοὺν ληφθέντος ἀριθμοῦ 20 ἀποτελεῖται ἀθροῖσμα 57, εἰς ὃ προσ-
θετότετος ἐν τέλει 3 ἔχομεν 60, οὗτινος τὸ τρίτον εἶναι ὁ κατὰ νοὺν ληφθεὶς ἀριθμὸς 20.

Δεύτερος τρόπος. — Ζητοῦμεν παρὰ τοῦ διανοηθέντος τὸν ἀριθμὸν νὰ τριπλασιάσῃ αὐτὸν, εἰς δὲ τὸ γινόμενον νὰ προσ-
θήσῃ 1 καὶ τὴν ἐξῆχόμενον ποσὴν νὰ πολλαπλασιάσῃ πάλιν ἐπὶ 3, εἰς τοῦτο δὲ τὸ γινόμενον νὰ προσθήσῃ τὸν κατὰ νοὺν ληφθέντα ἀριθμὸν, καὶ νὰ εἴπῃ ἡμῖν τὸ αὐτὸς ἀποτελεσθέν ποσόν. Ἐάν τώρα ἐκ τοῦ τελευταίου τούτου ποσοῦ ἀφαι-
ρέσωμεν 3 ἔχομεν ἀριθμὸν δεκαπλάσιον τοῦ κατὰ νοὺν ληφθέντος· ἐπομένως δὲν ἔχομεν ἢ νὰ λάβωμεν τὸ δέκατον τοῦ ἀριθμοῦ τούτου, ἢ νὰ ἔχομεν τὸν κατὰ νοὺν ληφθέντα ἀριθμὸν.

Παράδειγμα. — Ὑποθέτωμεν ὅτι ὁ κατὰ νοὺν ληφθεὶς ἀριθμὸς εἶναι 7· οὗτος τριπλασιαζόμενος γίνεται 21, προσ-
θήκη δὲ τοῦ 1 γίνεται 22, ὅπερ τριπλασιαζόμενον πάλιν παραγίνει τὸν ἀριθμὸν 66, ὅστις διὰ προσθήκης τοῦ 7 γίνε-
ται 73· ἀφαιρουμένου 3 μένει 70, ἥτοι τὸ δεκαπλάσιον τοῦ κατὰ νοὺν ληφθέντος ἀριθμοῦ 7.

Τρίτος τρόπος. — Ζητοῦμεν παρὰ τοῦ προσώπου, τὸ ὅ-
ποιον διανοήθῃ τὸν ἀριθμὸν νὰ πολλαπλασιάσῃ τὸν ἀριθμὸν τούτου ἐφ' αὐτόν, ἥτοι νὰ λάβῃ τὴν τετραγώνον αὐτοῦ, καὶ νὰ σημειώσῃ αὐτὸ κατὰ μέρος. Ἐἵτα ζητοῦμεν νὰ προσθήσῃ εἰς τὸν ἀριθμὸν, ὃν διανοήθῃ, τὸ δὲ ἀθροῖσμα νὰ πολλαπλα-
σιάσῃ πάλιν ἐφ' αὐτό. Τούτου γενομένου, ζητοῦμεν νὰ μᾶς εἴπῃ τὴν διαφορὰν τῶν δύο γινόμενων. Ἦν διαφορὰν ταύτην, ἥτις ἀναγκαῖος ἐστὶ ἀριθμὸς περιττός, διαιρούμεν εἰς δύο ὅσον ἐνδέχεται· ἵτα μέρη τούτων δὲ τὸ μικρότερον θὰ εἶναι ὁ κατὰ νοὺν ληφθεὶς ἀριθμὸς.

Παράδειγμα. — Θετῶμεν ὅτι ὁ κατὰ νοὺν ληφθεὶς ἀριθμὸς εἶναι 10. Τὸ τετραγώνον αὐτοῦ, ἥτοι τὸ γινόμενον αὐτοῦ ἐφ' αὐτόν, εἶναι 100· ἂν ἐτέρου ἑν εἰς τὸν 10 προστεθῇ 1 γίνεται 11, οὗτινος τὸ τετραγώνον εἶναι 121. Ἡ μεταξὺ τῶν δύο τετραγώνων 100 καὶ 121 διαφορὰ εἶναι 21, τῆς ὁποίας τὸ μικρότερον ἡμισυ εἶναι 10, ἥτοι ὁ κατὰ νοὺν λη-
φθεὶς ἀριθμὸς.

Ἐν Κωνσταντινουπόλει, ἡ 4 Μαΐου 1880, ὁ γράφων Α. Κ.

Πόθεν προήλθεν ἡ δημώδης ἔκφρασις, ἢ ῥίψτω, ἀκόντιος

τὰ ῥιμὰτι;

Ἡ ἀπάντησις ἐστὶν ὅτι ὁ ἀκόντιος ἐστὶν ὁ ἀκόντιος

ἡ ἀπάντησις ἐστὶν ὅτι ὁ ἀκόντιος ἐστὶν ὁ ἀκόντιος

ἡ ἀπάντησις ἐστὶν ὅτι ὁ ἀκόντιος ἐστὶν ὁ ἀκόντιος

ἡ ἀπάντησις ἐστὶν ὅτι ὁ ἀκόντιος ἐστὶν ὁ ἀκόντιος

ἡ ἀπάντησις ἐστὶν ὅτι ὁ ἀκόντιος ἐστὶν ὁ ἀκόντιος

ἡ ἀπάντησις ἐστὶν ὅτι ὁ ἀκόντιος ἐστὶν ὁ ἀκόντιος

ἡ ἀπάντησις ἐστὶν ὅτι ὁ ἀκόντιος ἐστὶν ὁ ἀκόντιος

ἡ ἀπάντησις ἐστὶν ὅτι ὁ ἀκόντιος ἐστὶν ὁ ἀκόντιος

ἡ ἀπάντησις ἐστὶν ὅτι ὁ ἀκόντιος ἐστὶν ὁ ἀκόντιος

ἡ ἀπάντησις ἐστὶν ὅτι ὁ ἀκόντιος ἐστὶν ὁ ἀκόντιος

ἡ ἀπάντησις ἐστὶν ὅτι ὁ ἀκόντιος ἐστὶν ὁ ἀκόντιος

δὲν εἶμαι πρᾶγμα ἐκ τῶν δυσκόλων, εἰς τὸ Αἰγαῖον με ἀπαντᾷς.

Τὸ μικρὸν σῶμά μου νὰ χωρήσῃς ἐπιτηδεύεις ἀν δυνήθῃς,

με θαυμασμόν σου θὰ ἀπαντήσῃς δύο τοῦ λόγου μέρη· εὐθύς.

Ἀνδ' ἀντιστρέφως με ἀπαγγείλῃς, ἀρεῖς ἐν γράμμα τὸ τελικόν,

ἐκ τῆς ἰδίας γεννώμαι ὕλης ζῶν τε αἰφνὴς οἰκισκόν.

Ἄνδ' ἡ κακὴ μου τὴν φέρῃ Μοῖρα, ἡ ζωὴς μου νὰ προσδοθῇ

κ' ἐχθροῦ ἀσπόνδου νὰ γείνω θήρα κ' ἡ κεφαλὴ μου καταδρωθῇ,

καίρὸν δὲν χάνω, μεταμορφοῦμαι εἰς ἄλλο ζῶν καὶ δέντροδοῦμαι

τὸν ἀσπόνδόν μου λάβρον ἐχθρόν. Μ.Ρ.

1133. Mot carré.

En mer devant un port. — En Afrique. — En Sicile. — Et celui qu'aux enfers fit descendre Virgile.

1134. R é b u s.

A + SS P R É

E que

1135. Anagramme

Les buissons de lilas sont ma parure en France; Retournez mes cinq pieds: je vous fais concurrence.

1136. Éprouve-t-on une douleur subite? Est-on pressé, froissé, suffoqué de chaleur? Soudain chacun me prononce de suite. De mes trois pieds, l'un d'eux changé, lecteur, Et remplacé de queue en tête, Me donne un sens tout différent; Alors je suis cet être divaguant, S'interoyant roi, sophi, sultan, prophète, Suivant son idée et son goût. Enfin, dans certain jeu, l'on me place debout.

1137. ΛΥΣΕΙΣ

1138. Α ν α ξ

ν ο μ η

1139. Δύο ἀπομακρύνουν ἀφ' ἡμῶν τοὺς φίλους, ἡ εὐτυχία τῶν, ἡ μὴ ἔχουσα τὴν χρεῖαν ἡμῶν, καὶ ἡ δυστυχία μας, ἥτις

δυνατὸν νὰ ἔχῃ ἀνάγκην αὐτῶν.

1140. Neige — Génie — Égine.

1141. Troyes, Foix, Cette (3 fois 7) = 21.

1142. L O U R

1143. O R N E

1144. U N A U

1145. P E U R

1146. Sourire.

ΓΡΑΜΜΑΤΟΚΙΒΩΤΙΟΝ

Μεταφράσις τοῦ ἐν τῷ ἀριθμῷ 146 τοῦ Δελτίου γὰρ

λίκου ἐξαστ' ἔχου (855):

Ἐν Βερολίνῳ 4 Μαΐου 1880.

Ὅτι γυναῖκα εἶδες λαλοῦσαν χωρὶς γλώσσης,

μοὶ λέγεις. Μὴ δὲ σῆς

Συγκατανεύς.

Πὼς εἶδες πλὴν γυναῖκα τὴν κεκτημένην γλῶσσαν

καὶ ὅμως ἀσιωπῶσαν,

δὲν σε πιστεύω.